

वेदकः-दिका, वेदकः-दिका, विवेदिषकः-विविदिषकः-[विवित्सकः]-षिका,
वेविदकः-दिका ;

वेदिता, [वेत्ता]-त्री, वेदयिता-त्री, विवेदिषिता-विविदिषिता-त्री, विवित्सिता-त्री,
वेविदिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि क्लितिवत् (193) ज्ञेयानि ।
शतरि ¹विन्दः^A, ²गोविन्दः-कुविन्दः, ^Bअरविन्दम्³, ⁴वित्तम्-[धनम्],
विन्नं [लब्धम्], ⁵परिवेत्ता, विविद्वान्⁶-विविद्वान्, ⁷वेदना^C

1. 'अनुपसर्गाह्निष्यविन्द—' (3-1-138) इति शप्रत्यये मुचादित्वात् 'शे मुचा-
दीनाम्' (7-1-59) इति नुमि शपि पररूपे च रूपमेवम् ।
 2. 'गवादिषु विन्देः संज्ञायाम्' (वा. 3-1-138) इति शः । गां विन्दतीति
गोविन्दः । एवं कुविन्दः इति प्रक्रियासर्वस्वे ।
 3. अरविन्दम्-चक्रस्य नाभिनेम्योरन्तरालकाष्ठानि अराः, तत्सदृशानि दलानि विन्दति
—लभत इत्यर्थः । भाष्ये तु अरविन्दः पुंलिङ्गत्वेन पठ्यते । 'कर्मण्यण्'
(3-2-1) बाधनाय इदम् इति वृ. शेखरे ।
 4. 'वित्तो भोगप्रत्यययोः' (8-2-58) इति कप्रत्यये भोगे चाभिधेये तत्त्वाभावो
निपात्यते । वित्तोऽयं मनुष्यः । प्रतीय इत्यर्थः । वित्तम् धनम्, वित्तं प्रसिद्धम्,
भुज्यत इति भोगो धनम् । प्रतीयत इति प्रत्ययः प्रसिद्धम् । अन्यत्र
विन्नम् ।
 5. तृजन्तोऽप्ययं 'तृत्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ' (द. उ. 2-1) इति
संज्ञायां गम्यमानायामनिटौ भवतः । 'परिवेत्ताऽनुजोऽनुदे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात्'
इत्यमरः । ज्येष्ठे विवाहरहिते कृतदारपरिग्रहः कनिष्ठः परिवेत्ता इत्युच्यते ।
कसुप्रत्यये 'विभाषा गमहनविद्—' (7-2-68) इतीङ्गिकल्पनात्, निष्ठायाम्,
'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीग्निषेधः । तेन निष्ठानत्वपक्षे, नत्वाभा-
वपक्षेऽपीग्निषेधो नित्य इत्यवधेयम् । कातन्त्रे तु अनिदृत्वेनास्य धातोः पाठात्
तेषां मते निष्ठायामिग्निषेधः सिद्ध एव । भाष्यादिषु तु धातुरयं सेडित्येव
सम्मतः । विस्तरस्तु माधवीये द्रष्टव्यः ।
 6. 'विभाषा गमहनविद्विशाम्' (7-2-68) इति क्वसौ विकल्पेन इडागमो भवति ।
तेन रूपद्वयम् । विशिना साहचर्यादिह विदेस्तीदादिकस्य लाभार्थस्य ग्रहणम् ।
 7. ष्यन्तात् 'घट्टिवन्दिद्विदिभ्यश्च' (3-3-107) इति युचि रूपमेवम् ।
- A. 'आर्चाद् द्विजातीन् परमार्थविन्दानुदेजयान् भूतगणान् न्यषेधीत् ।'
भ. का. 1-15.
- B. 'प्रजा इवाज्ञाद् अरविन्दनाभेः शंभोर्जटाजूटतटादिवापः ।' शि. व. 3-65
- C. 'युक्त्वा योगं स्थितः शैले विवृण्वन् वित्तवेदनाम् ॥' भ. का. 7-73